

1951-01-08

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Astrid Warbergs mand, Axel Müller, fyldte 70 i 1951.

Det vides ikke, hvem Lille Marie og Dürkop var.

Fremtiden: tidsskrift for international orientering. Udgivet af Udenrigspolitiske selskab.

Øjeblikket: tidsskrift om kunst - og det kunst handler om. Udgivet af Foreningen Øjeblikket.

Det vides ikke, hvad der menes med "Th's Vald."

Sender's location:

Lindøgaard

Sender info (seal, address, etc.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Mentioned people:

- Agner

Johannes Nicolaus Brønsted

Louise Brønsted

Alfred Fly

Jesper Hansen

Adolph Larsen

Andreas Larsen

Johan Larsen

Else Larsen, Else, Andreas Larsens kone

Axel Müller

Lauritz Pedersen

Meta -, pige i huset hos Johanne C. Larsen

Ellen Sawyer

Ane Talbot

Fritz Warberg

Grete Warberg Larsen

Martin Warberg Larsen

Laura Warberg Petersen

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB0569

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

Lindøgaard Mandag 8-1-1951

Kære lille Dis!

I dette Øjeblik har jeg faaet og læst dit Brev, Tak for det; jeg var meget glad ved at høre fra dig, havde spekuleret lidt paa, om Julen havde givet dig et lille Eftersmæk, men det lader det altsaa ikke til. Jeg kan godt forstaa, du har Mavepine ved at tænke paa d. 15de. Skal du selv lave Mad? Faar du lille Marie? Alle Detaljer vil interessere mig meget. Jeg havde tænkt mig at sende ham en lidt flot Æske Konfekt, men vil du hellere have, at jeg skal vælge en Fl. Vin? I saa Fald maa jeg jo bede dig om at bestille den, saa den bliver af samme Slags som - - hvad I ellers har. Er det ikke omkring ved en 7-8 Kr? jeg kunde jo sagtens sende dig en Femmer + Frimærker, som du jo altid bruger. Paa dette vilde jeg jo godt have et Ord som Svar X ellers skal du da ikke spekulere paa Brev før eft. d. 15de, du faar nok at tænke paa.

Tak fordi du tager Del i Bibbes Bihuler. Ja, Dis, du kan tro jeg velsigner min Influenza, som jeg ellers har været fuld af Forbandelser over, især fordi den jo har givet mit Knæ og mit Hjerte kedelige Opsving; det er for intet at regne imod den Lykke det er, at Bibbe bedres, meget endda. Det var jo fordi Dr. Agner mente jeg skulde have de Piller, at vi fik Nys om, at Amerikanerne har opfundet dem, og at de har været kendt her i Landet allerede 1 Aar. Hun fik dem straks, og de har allerede hjulpet meget; hun siger, at nu føler hun sig som et rigtigt menneske, kan tænke og arbejde. Og naar hun nu bagefter, jeg mener nu da hun er saa meget bedre, lukker op for hvad hun har gaaet igennem, saa maa man grue, for som hun dog har lidt, den stakkels lille Bi, og næsten altid holdt det ved sig selv. Hun har altid været saa stærk paa det Punkt at bære sine Lidelser i Tavshed. Jeg har jo nok vidst det og sørget meget over det, ofte været Angst for Sindssyge, skønt Dr. Fly en Gang trøstede mig med, at det havde intet at gøre med Sindssyge. Lauritz kom forleden Aften og hentede Bibbe, som havde været her i 4 Dage; hun fortalte, at en gammel Veninde, de har i Bovense havde ringet for at spørge Bibbe (hun mener at Bibbe ved Raad for alt) om hun dog ikke kendte et Lægemiddel mod Pandehule- og Bihulebetændelse; en bekendt af hende havde i næsten 1 Aar gaaet til en Odense-Læge med det, og faaet - Lys! Vi synes, at det er næsten u-tænkeligt, at en Læge ikke kender det Middel, som vil give mange Mennesker en ny Tilværelse. Jeg læste forleden en Kronik om Biologi af Brøndsted; han

skal rev ["al" overstreget; "rev" indsat over linjen] bl.a. " - - - naar man ser, hvordan en Hjerneforstyrrelse kan forandre et Menneske, f. Eks. ved en Hjernerystelse eller en kronisk Bihulebetændelse - - ". Det er sandt, Bibbe har til Tider været f_orandret_, naar den var særlig slem, værst om Vinteren, bedst om Somren.

Du har Ret, det er en usigelig Lykke og jeg velsigner min Influenza. Hvis jeg havde den rette Indstilling vilde jeg sige: Der kan vi se, hvor Vorherre kan faa noget godt ud af noget ondt.

Nej, vi har ingen Pige i Vinter, ufatteligt at jeg ikke har fortalt dig det eller skrevet om, hvor godt Agraren og Manse passede mig, da jeg var syg. Ruth vilde egentlig gerne selv være blevet, me ["me" overstreget] især da hendes Kæreste er her i Munkebo, men Moderen, som regerer, vilde have hende tilbage paa Egnen i Jylland. Hun besøgte os i Julen – Ruth – og der er en Mulighed for at hun sætter igennem at komme her igen til Maj. Hun er en overordentlig sød og elskværdig Pige, ikke særlig dygtig, men ret prober – desværre af de ødsle, men man kan jo ikke faa dem fuldkomne. Jeg lider nu ikke spor ved, at vi ikke har Pige, egentlig befinder jeg mig vel ved det, og Agraren og Manse kan godt klare det, vel at mærke om Vinteren, da er her meget mindre at bestille, hverken Syltning, Henkogning eller Have, og desuden har Mandfolkene ikke Tid til Husvæsen om Sommeren, saa da maa vi jo have Hjælp. Meta, en tidligere Pige, gift og bosat i Munkebo, havde Agraren Manse ["Agraren" overstreget; "Manse" indsat over linjen] engageret til lidt Rengøring, hun har endnu ikke vist sig, men Grete har taget et Nap af og til og f. Eks. vasket mit Undertøj. Naar nu Manse kommer hjem, maa han røre sig for at faa vasket. Han tager sig ellers en ordentlig Ferie; han rejste Natten mel. 3die og 4de Juledag, og han er ikke kommen hjem endnu, vi har ikke erfaret noget om hans Gøren og Laden, han bruger ikke at skrive, naar han er borte, men naar vi ved det, gør det heller ingen Ting. Elle er vist kommen hjem i Dag, Ane har lige ringet, at nu er der Lys i hendes Vinduer, hun maa lige være kommen. Mon jeg skrev til dig, at Else blev syg mellem Jul og Nytaar, dels Overanstrengelse, de har ikke kunnet opdrive en Pige, og dels over, at hun ikke kan forvinde Sorgen over den lille dejlige Dreng, som hun mistede. Dr. Fly tog det alvorligt, hun maatte kun se Puf, ikke Børnene eller andre, men da hun laa og fulgte med i Husets Færd, mente hun selv, at hun maatte hellere komme paa Sygehuset og der er hun nu. I Gaar Eft. da Puf var derude, havde hun det endelig noget bedre, sagde Ane. Hun skal vist til Dianalund paa Rekreation. Detaljerne i Sygdommen 3.

kender jeg ikke, men vel et Nervesammenbrud, en eller anden Psykose.

Stakkels lille Else, det har altsammen været mere, end hun kunde bære. Nu kommer jeg tilbage til Bibbe igen, du har spurgt mig en Gang om Forholdet mel. hende og Lauritz, ja, Gudskelov, det er meget meget bedre, vi kan nemt mærke det, og hun siger det selv, det er ogsaa en stor Lykke, Dis. Apropos – om ens Børn, hvordan gaar det dig med at døje Kommun. Hver Gang, jeg læser om det der og gløder af Harme, saa tænker jeg paa dig, og det skærer mig i Hjertet, at dine to søde Døtre er kommet ind i det Djævelskab, for det er da Djævelskab, at de vil udstyre Menneskeheden med Slave-Myrer og Termitmentalitet. Men en Del kunde vi Vesterlændinge lære af dem. Deres gøren noget for stakkels lavtstaaende fattige Mennesker, jeg har ikke før været ked af, at Kina fik en Omgang Kommun.; jeg tror heller aldrig Kineserne vil blive saa mentalt slavebundne – jeg ved saa egentlig ikke hvorfor. – Hvad de lavede i de baltiske Lande var rædselsfuldt; de vil have det hele russisk, bytter om paa Mennesker, som var de Brikker i et Spil, saadan vilde det ogsaa gaa her i Danmark, sende Masser af danske til Rusland og Russere herop og slaa dem ihjæl, som mukkede. Det er længe siden, jeg har skrevet om Kom. (med Vilje) nu gik Naturen over Beherskelsen. Taler du nogen Sinde med dem om det? Det er unyttigt, for alt hvad vi siger vil de stemple som Løgn.

Forts. i Morgen

Tirsdag I Aftes kom Manse hjem, det var dejligt at se ham igen: han havde vist haft en dejlig Tur; det trak saa længe ud, fordi de skulde køre med Lysse, som havde et Ærinde i Engelholm, saa var de jo godt paa Vej ad Danmark til. Manse fulgtes med Jesper, som altsaa ogsaa var paa Båxhult i Julen, til Birkerød, hvor M. overnattede hos Lugge, tog saa næste Morgen til Vrøj ved Kalundborg, hvor han har et nyt Bekendtskab, Dürkop hedder de; hun er af Larsen-Slægten og Manse er saa glad ved dem; han lærte forskellige kulinariske Triks af Fruen, som laver saadan knippel god Mad.

Lad mig nu ikke denne Gang glemme at spørge dig op, hvordan det gaar til, at jeg stadig faar baade Th's Vald. Tak for dem ["Tak for dem." indsat over linjen] og Øjeblikket. Du maa ikke kaste alle de Penge paa mig, jeg kunde godt tænke mig at sige "Fremtiden" af (18 Kr. årl.) og holde Øjebl. i Stedet, det er jo kun 7 Kr. mere årl. Husk at svare paa dette. Tak for Bestillingen af Servietterne mon det haster? Jeg er lige begyndt på Fritz' Bordløber.

Hav det godt og mange gode Hilsner til Jer begge fra din Junge
[Indsat s. 1 langs venstre margen:] X svarer med det samme, der er snart ikke saa længe til d. 15de.

Lindøgaard

Mandag 8-1-51

Kære lille Sis!

I det. Øjeblik har jeg faaet og læst dit Brev, Tak for
det, jeg var meget glad ved at høre fra dig, havde
spekuleret lidt paa, om Jøden havde givet dig et
lille Eftersnak, men det lader det altså ikke
til. Jeg kan godt forstå, du har Mavepine ved
at tænke paa d. 15de. Skal du selv have Mat?
Faa du lille Marie? Alle detaljer vil interessere
mig meget. Jeg havde tænkt mig at sende hende
en lille Glad Boks Kasse, men vil du hellere
have, at jeg skal udgive en Fl. Din? I saa Fald
maa jeg jo bede dig om at bestille den, saa den
bliver af samme Plags som -- hvad I ellers har.
Er det ikke omkring det en 7-8 Kr? Jeg kunde jo
sagten sende dig en Femmer + Fjerdeler, saa
du jo altid bruger. Faa det alle vilde jeg jo godt have
et Par Ord som svar, ellers skal der da ikke spe-
kulere paa Brev for d. 16de, du faar nok at
tænke paa.

Tak fordi du tager det i Biblens Billeder, ja,
dis, du kan tro, jeg udsigner min Influente, saa
jeg ellers kan være fuld af Forbandelse over
ideer fordi den jo har givet mig Kna og mit hjerte
kedelige opsving, det er jo intet at regne med
den dykke det er, at Biblens hedre, meget endda.
Det var jo fordi Dr. Agnes mente jeg skuede hende de
Piller, at vi fik Mys an, at Ammenkæmme har

men mit af samme den er snart
ikke saa langt til d. 16de.

660569

har opfundet dem, og at de har været kendt
her i Landet allerede / Aar. Hm fik dem straks,
og de har allesteds tiljelpet meget; hørte siger,
at man påler hør sig som et rigtig Memeske,
kan tanke og arbejde. Og naar hør man har
efter, ja maner nu da hør en har meget bety-
deligke og for, hvad hør man har gaet igennem
saa man man grue, for hør hør dog, har
litt, den stakkels lille Bi, og maaten altid haer
det ad sig selv. Hør man altid været saa stork
paa det Punkt at hør sine Lidelser i Taar-
bet. Jeg har jo nok vist det og sigeet meget
over det, ofte vært angst for Sindsyge, skind
dr. Fly en Gang trøstede mig med, at det havde
vieldt at gaa med Sindsyge. Lauritz kan for-
leden Aften og hørte Bi, som havde været
her i 4 Dage, han fortalte, at en gammel Ven-
inde, de har i Bovenne havde ringet for at spørge
Bilke (hør maner at Bilke ad Raad for alt) om
hør dog ikke kendte et Lægemiddel mod
Paudilule- og Bilulebetandelse; en bekendt af
hørde havde i maaten et Aar gaet til en
Admiral-Læge med det, og faaet - dyo! Vi synes,
det er maaten ubæneligt, at en Læge ikke
skulde kende det Middel, som vil giue mange
Mennesker en ny Tilværelse. Jeg bester forekom
en Kronik om Biologi af Brøndsted; han

skæde bl. a. " -- -- naar man ser, hvordan en
Hjernefastgrevelse kan frembringe et Menneske,
f. Eks. ved en Hjerneepileptiske eller en kroniske
Bihulebetændelse -- " det er sandt, Bihule
kan til Tider vdræt frembringe, naar den var
særlig slem, vedst en Vindelse, vedst en Sore.
Der kan Ret, det er en isigelig dybde og jo
veligner min Influenza. Hvis jo havde den
rette Tidstilstand, vilde jo sige: Her kan vi se,
hvor Vorherre kan faa noget godt ud af
noget ondt.

Nej, vi har ingen Pige i Vinden, ufatteligt
at jo ikke har fortalt mig det eller skrevet
om, hvor godt Børnen og Mamma passede
mig, da jo var syg. Ræth vilde egentlig gerne
selv være blevet, men især da hendes Kæreste
er her i Munkedo, men Moderen, som regerer,
ville have hende tilbage paa Egneen i Jylland.
Hens hensigt er i fulde Ræth - og der er en
Mulighed for at Titus sætte igennem at
komme her igen til Maj. Alen er en uerøstet
lig stt og elskværdig Pige, ikke særlig dygtig, men
et problem - desuden af de gode, men man
kan jo ikke paa den Julekæmpe. Jo lider
en ikke Spor ved, at vi ikke har Pige, egentlig
helfinder jo mig vel ved det, og Børnen og Mamma
kan godt klare det, vel at smække en Vindelse,

6B0569

da er her meget mindre at her lilly, hverken
Lyttning, Hensynning, eller Hæve, og desuden
har Mandfolkene ikke Tid til Besøgen
an Sommeren, saa da maa vi jo have
Hjælp. Meta, en lidelig Pige, gift og bor i
Munkes, havde ^{marie} Agnaten engageret til
lille Pengering, hunc har endvidere ikke vist
sig, men Gode har taget et Nag af og til og
f. Eks. vasket mit Hudetøj. Nu maa
Marie komme hjem, maa hun sørge
for at få en vasket. Hun tager sig ellers en ordentlig
Ferie, hun rejste Natten med. Går, 4de februar, og har en
ikke kommen hjem endnu, vi har ikke erfaret noget om
hans Gørem og Gøder, han brøjer ikke at skrive, naar
han er borte, men naar vi vet det, gør det jo heller ingen
Ting. Elle er vist kommen hjem i Dag, Ane har lige
ringet, at nu er det dyrt i hendes Tindteer, hunc maa
lige være kommen. Hun er skrevet til dig, at Else blev
syg mellem jul og Nytaar, dels Aarstrenge, de
har ikke kunnet gødrive en Pige, og dels det, at hunc
ikke kan forvinde Sorgen over den lille dejlige Dreng, som
hunc mistede. Dr. Fly tog det alvorligt, hunc maatte
købe de Puf, ikke Børene eller andre, men da hunc
saa og fulgte med i Huset Færd, mente hunc selv, at
hunc maatte hellere komme paa Sygehuset og der er
hunc nu. I Gaar Eft. da Puf var derude, havde hunc
det endelig noget bedre, saade Ane. Hunc skal vist to
Dagatvænt paa Rekreation. Deltagelse i Sygdommen

Kender j ikke, men vel et hermed sammenbrud, en
eller anden Toykase. Stakkels lille Else, det har altsam-
men været mere, end hvin kunde bide.

Nu kommer j tilbage til Bibbe igen, der har spjægt
mig en Gang om Forholdet med hende og Lauritz,
j, Gutkelor, det er meget meget bedre, vi kan nemt
måde det, og hvin sigte det selv; det er og saa en stor
Lykke, sio. Apropos - om en Bønn, hvordan gaar det
dig med at dølge Kommissen. Hver Gang, j læser om
det der og glæde af Harme, saa tænker j paa dig, og
det skæner mig i Hjerter, at dine to søde Elsker er kom-
men ind i det djævels hal, for det er da djævelsket,
at de vil udstyre Menneskeheden med Slave-Magne
og Termittmentalitet. Men en Del kunde vi Dester-
landings lare af dem. Deres givne nazet for stakkels
Landsstaents fattige Mennesker, j har ikke for været det
af, at Kina fik en Angaar, Kommissen, j tror heller
aldrig Kineserne vil blive saa mentall slave bænd-
ne - j vil saa egentlig ikke hvorfor. - Hvad de lavede
i de holliske Lande var end el, fæst, de vil have det
lede revidisk, bygtes om paa Mennesker, som saa de
Bibbes i et Spil, saadan vilde det og saa gaa her i
Danmark, sende Massen af danske til Reolant og
Russere heop og slaa dem ihjel, som menneske-
det er lange siden j har skrevet om Horn. (med Vilje)
nøgik Naturen om Beherskelser. Taler du nogen
Linde med dem om det? det er umuligt, for alle